

වෛද්‍යවරු රට හැර යාම

ඩී. ආර්. කරුණාරත්න

සභාපති, රජයේ වෛද්‍ය නිලධාරීන්ගේ සංගමය.

සමූහයක් වශයෙන් වෘත්තිකයන් සමූහය, උද්දීප්ත වූ හා අතිලාභ සහිත වූ වෘත්තීය කාර්ය නියුක්තියට පත්වෙති. ප්‍රමාණවත් ප්‍රතිලාභ ලැබීම, කාර්ය අගේ කරනු ලැබීම හා කාර්ය කාපේතිය ලැබීමද ඔවුන්ට අවශ්‍යය. මෙබඳු තත්වයන් සංවර්ධිත රටවල දක්නට නිතීම සංවර්ධනය වන්නාවූ රටවලට පාඩුවකි. මෙම තත්වය මර්ධනය නොකළහොත්, සංවර්ධිත හා සංවර්ධනය වන්නාවූ රටවල් අතර පරතරය තවත්වත් පෘථුල වනු ඇත. සංවර්ධිත රටවල් ඒ තත්වයට පත්වූයේ එම රටවැසියන්ගේ පරිශ්‍රම වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයේදී ව්‍යවසායයට පත් ජපානය, බටහිර ජර්මනිය බඳු රටවලට සිහු ආර්ථික පුනර් ජීවනය උදවුයේ කළ වැඩ සම්බන්ධයෙන් එරටවාසීන් කුල වූ නිසි මානසික ප්‍රවේශය හේතුකොටගෙනය. අනෙකුත් වෘත්තිකයන් මෙන් ශ්‍රී ලාංකික වෛද්‍ය වරයාද නිසැකයෙන්ම පිරිසැකසූ සංවර්ධිත වෘත්තීයයට ආකර්ෂණය වීම සිදු වේ.

වෙනත් වෘත්තිකයන් මෙන් වෛද්‍යවරුන්ද වර්ග දෙකකට බෙදා වෙන් කළ හැක. ආත්ම කේන්ද්‍රීය වර්ගය හුදෙක්ම මුදල්, තරාකීර්ම හා තත්වය සඳහා පමණක් වැඩ කරයි. තමා සමාජයට නයගැනී බවක් ඔහුට නොහැරේ. සුබෝපභෝගී රටයක්, නවීන ආම්පන්න සහිත නිවෙසක් හා ආදායමක් පසේ සමාජයේ වැජඹීමක් ඔහුගේ බලාපොරොත්තුව වේ. සිය සේවය සඳහා ඉහළම මිල පිරිනමන අයට සිය සේවය අලෙවි කිරීම ඔහුගේ පරමාර්ථය වේ. ඔහුට ජීවිතයේ එකම පරමාර්ථය තමන් තම පවුල වන බැවින් ඔහු වඩාත් වාසිදායක අවස්ථා කරා ඇදී යනු ඇත. ඔහු එකද ජාතියකටවත් ගැන්වූ නොවේ.

මහජන යහපත තකා සේවයේ නියුක්ත වෛද්‍යවරයා දෙවැනි වර්ගයෙහිලා සැලකිය හැක. තමා පෝෂණය කොට අධ්‍යාපනය ලබාගැනීමට හා සිය වෘත්තීය සංවර්ධනය කරගැනීමට ද ආරක්ෂාව හා සුවපහසුවද ලබාගැනීමට අවස්ථාව සලසාදන්නේ මෙම සමාජයට නමානයගැනී බව ඔහුට වැටහේ. සමාජයේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව ඔහුට වැටහීමක් ඇති අතර ඔහු සමාජයට අයත් යන හැඟීමක් ඔහු කළ පවතී. එතරම් භාග්‍යසම්පන්න නොවූ ජන කොට්ඨාශය දෙකට වෙන් සිය කාලය හා ශ්‍රමයෙන් බිඳක් කැප කිරීමට ඔහු සූදනම් වන අතර සමාජය හැඩගැස්වීමට ඔහු උත්සාහ දරනු ඇත. සිය ජාතිය කෙරෙහි ගැනී බවක් මොහු කළ ඇත.

බුද්ධිගලනය පිළිබඳ ප්‍රශ්ණය නිරාකරණය කිරීමේදී පළමුව සඳහන් වර්ගයට අයත් වෛද්‍යවරු රටහැර යාම නොවැළැක්විය හැකි නමුදු, දෙවන වර්ගයෙහිලා සැලකෙන වෛද්‍යවරු රටින් පිටවී යාම වැළැක්වීමට හැකි යාම උත්සාහයක්ම දැරිය යුතුය.

රටවල් ගනනාවකම දැරූකම් අනුසාරයෙන් බලන කළ වෛද්‍ය මිනිස්බල සැලසුම් අවුල්ජාලාවක් බවට පත්ව ඇතිබව පෙනේ. මීට හේතුව ඇත්තේ, මෙම ජාත්‍යන්තර විෂය පිළිබඳව පවත්නා බලාපොරොත්තු විරහිත තත්වයයි. වෛද්‍යවරු රටින් රටට සංක්‍රමණය වන අතර අද මෙම තත්වය ව්‍යාකාර වූ එකක් බවට පත්ව ඇත. ශ්‍රී ලංකාවද මෙම දුගීකරණ තත්වයට ලුහුණ පා ඇත. 1961 හිදී වෛද්‍ය වරු රජයේ සේවයෙන් ඉවත්ව යාම වැළැක්වීමට අතිවාරය රාජ්‍ය සේවා පනත හඳුන්වා දෙනු ලැබූ නමුදු, 1969 වන විට තරම් වෛද්‍යවරු වෘත්තීය - සුරක්ෂිත භාවය නොමැතිකම නිසා බලාපොරොත්තු සුන්වී යයි. එවකට රජයේ වෛද්‍ය නිලධාරී සංගමය සියළුම ආධුනික වෛද්‍යවරු රැකියාවේ නියුතු කරවීම පිණිස අරඳවූයක යෙදී සිටියද, ඔවුන් සියල්ලම රජයේ සේවයට අන්තර්ග්‍රහණය කිරීමට තරම් වත්කමක් රජයට නොවන බව එවකට සිටි අගමැති කුමා පැවසීය. තරුණ වෛද්‍යවරු මේ

නිසා එතෙර රටවල පිළිසරණ පැකු අතර, ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය, එක්සත් රාජධානිය, සිසිලියාව හා නවසීලන්තය බඳු ධනවත් රටවල් විසින් ඔවුන් පිළිගනු ලැබීන. මෙය නොසැලිවා සිදුවූ අතර, විගමනය කළවුන් පිළිබඳ ප්‍රවෘත්ති වෙනත් බොහෝ අයගේද සිත් වැසී කිරීමට සලස් විය. 1974 නොවැම්බර් මස උගතුන් රටහැර යාම පිළිබඳ කැබිනට් කමිටුවේ සැසි වාර්ථාව අනුව සාමාන්‍යයෙන් වසරකට විශ්වවිද්‍යාලයෙන් බිඳින වෛද්‍ය වරු 240 ක සංඛ්‍යාවෙන් වසරකට 25% ක අඩුවක් ඇතිවීම තෙත් නොගතයුතු යයි පවසා ඇත. වෛද්‍යවරු පිළිබඳ දත්ත මෙසේ ක සංඛ්‍යා සම්බන්ධයෙන් කළ අධ්‍යයනයක් ගෙනහැර දක්වූ ඔවුන්, අවුරුදු පතා සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට අවශ්‍ය දැව ම සංඛ්‍යාව නව වෛද්‍ය නිලධාරීන් 120 දෙනෙකු වන බව තක්සේරු කර ඇත. මෙම ආශ්‍රිතව ඇතැයිද මොවුන් නිගමනය කර ඇත. වෛද්‍ය නිලධාරීන් ප්‍රමාණවත් සංඛ්‍යාවක් විශ්‍රාම නොවූවහොත් නව වෛද්‍ය උපාධිධාරීන්ට රැකියා නොලැබිය නු ඇතැයිද සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇතැම් නිලධාරීහු එවකට දනවාහැකි සල කළහ.

මේ වනවිට, සිංගප්පූරුව, මලයාසියාව, අලිසානු කැරිබියානු හා මැද පෙරදිග රටවල්ද අපගේ වෛද්‍යවරු ගෙන්වා ගන්න. 1975 වසරේදී සියළුම අනාවැකි, ක්‍රියා ඒවා නොව දෛවභූමිය ඒවා බවට පත්වූයෙන් රටේ වෛද්‍යවරු භිභයක් ඇතිවීය. එව කට සිටි සෞඛ්‍ය ඇමති වරයා වෛද්‍යවරුන්ට එරෙහිව සිටියෙන් රටට ඇතිවූ දුර්විපාක දැනෙන, එකසිය අට වසරක් තිස්සේ මෙම ආධ්‍යාපනය සලසාදීමෙන් පසුව, රජය සෞඛ්‍ය සේවා පවත්වාගෙන යාම සඳහා විදේශීය වෛද්‍යවරුන්ගේ පිහිටි පැහිමට අද රජයට සිදුවී ඇත.

අද රජයේ සේවයේ නියුතු වෛද්‍යවරු 1885 ක් අතුරෙන් 1440 දෙනෙකු අතිවාරය සේවයේ යෙදී සිටින අය වෙති. සාර්ථක සෞඛ්‍ය සේවාවක් පවත්වාගෙන යාම සඳහා තවත් වෛද්‍යවරු 800 දෙනෙකු වන අවශ්‍යව ඇති බව සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය විසින් කිහිප වතාවකදීම අවධාරණය කරන ලදී. 1975 හිදී පවත්වන ලද සෞඛ්‍ය මිනිස්බල අධ්‍යයනයකින් මීට ඉහත වසර 25 ක් ඇතුලතදී වෛද්‍යවරු 3000 ක් පමණ රටට අතිම වූ බව පෙන්වූ කර ඇත. 1970 සිට අද දක්වා වෛද්‍යවරු 1101 දෙනෙකු රජයේ සේවයෙන් ඉල්ලා අස්වී ඇති අතර තවත් 50 දෙනෙකු මුද්‍රාපිත ලබන තෙක් සේවයේ නියුතුව සිටී. මේ අනුව සෞඛ්‍ය දෙපාර්ත මේන්තුවට අතිම වන වෛද්‍යවරු සංඛ්‍යාවෙහි සාමාන්‍යය වසරකට 1451 ක් පමණ වනු ඇත. මෙම කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකා වෛද්‍ය සභාවේ ලියාපදිංචිවී ඇති ලාංකික වෛද්‍ය උපාධිධාරී සංඛ්‍යාව 1901 ක් වන අතර කොළඹ හා පේරාදෙණිය වෛද්‍ය පීඨයෙන් සම්ප්‍රදාය ලැබූ වෛද්‍යවරු සංඛ්‍යාව පිළිවෙලින් 1966 ක් හා 665 ක් වේ. මෙසේ බලනවිට රාජ්‍ය සේවාවන්ට අතිම වූ වෛද්‍යවරු සංඛ්‍යාව එක් පියයකින් බිහිවූ වෛද්‍යවරුන්ගේ සංඛ්‍යාවට අසාධන බව පෙනී යයි. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ වෛද්‍ය නිලධාරීන් අතුරෙන් අතිවාරය සේවා කාලයෙන් බැහැරව සේවයේ නියුතු සංඛ්‍යාව 440 ක් වන බව විටහාගත යුතුය.

පුහුණුව ලත් වෛද්‍යවරු අපට අතිම වන අතර සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට මෙය ඉසිලිය නොහැකි පාඩුවකි.

අද වෛද්‍යවරු හා සම්බන්ධ බුද්ධිගලනය දෙවැනිය, ජන මුද්ධි සේවයෙන් පුද්ගලික ආශයට මාරුවීම හා රටින් පිටවී විදේශ රටවල් කරා ඇදීයාමය. ජාතික සංවර්ධනය උදෙසා මෙම ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කිරීම අත්‍යාවශ්‍යය. මේ සම්බන්ධ

යෙන් වෛද්‍යවරු රටහැර යාමට තුඩුදෙන හේතුවන් සොයාබැලීම හා ඒවා අනුයුම් කිරීම කළයුතුය. මේවා විකර්ෂණ සාධක ලෙස නම් කළ හැකිය.

මෙබඳු සාධක අනුවත් වඩාත් වැදගත් නැතත් ලැබෙනුයේ අඩු වැටුප් වලටය. ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු වෛද්‍යවරයෙකුට වඩා අඩු වැටුපක් ලබන වෛද්‍යවරු ලොව අන්කිසිදු රටක නොමැති තරමය. ඔහුට ගෙවන ලබන මුදලින් අප සමාජයේ ව්‍යාප්ති පවුල්වල වගකීම් පිරිමැසිය නොහැක. අවුරුදු 20 කට ඉහතදී ආයුතික වෛද්‍යවරයෙකුට ගෙවන ලැබූ මසකට රු. 400/- ක වැටුපෙන් මෝටර් රථයක් නඩත්තු කළහැකි වුවද, අද ඔහුට ගෙවනු ලබන රු. 650/- ක වැටුපෙන් ඔහුට ආහාර පාන හා ඇඳුම් පැළඳුම් සපයා ගැනීම පවා අසීරුය. ආයුතික වෛද්‍යවරුන්ගේ වැටුප්, ජීවන වියදම හා පරිලන අන්දමට වැඩිකොට නැත. සේවයේ යෙදීමට ඉඩ හැරීමෙන් හා ආදායමට වැඩිකොට දැමීමෙන් රජය විසින් මෙම තත්වයට මද බුරුලක් ලබාදෙනු ලැබූ නමුදු, සහනය ලබාදීම පවාම ඇත. එනමුදු වුවත්, ප්‍රයත්න දරා තිබීමද සැලකිය යුතු කරුණකි.

සේවකන්ත් වයන් වැදගත් විකර්ෂණ සාධකයක් ලෙස බොහෝ අය දක්වති. රැකියා තෘප්තිය නොමැති කම, වැඩ සඳහා ප්‍රමාණවත් පහසුකම් නොතිබීම, සුභසාධනමය පහසුකම් නැතිවීම අතිශයින් පක්ෂපාතීත්වය යනාදී කුරුණු වලින් සිය මවරටට සේවය කිරීමට කැමැත්ත දක්වන බොහෝ අය කල කිත්ති අධිකාර බලලත් අයට උනන්දුවක් ඇතිනම් මින් සමහරක් ප්‍රශ්න නිරාකරණය කළ හැකිය.

වෘත්තීය අවශ්‍යතා තවත් වැදගත් සාධකයකි. වාරිකාවන්ති යෙදීම, වෘත්තීය සංවර්ධනය පිළිබඳව අවබෝධය ලබාගැනීම, මෛදික වැඩවලින් තොරව අධ්‍යයන කටයුතුවල යෙදීම සඳහා ප්‍රමාණවත් ඉඩකඩ, පුස්තකාල පහසුකම්, උපකරණ, කාර්යාල ඉඩකඩ හා මෝටර් සහනය, වෘත්තීය තරාතිරම පවත්වා ගැනීම යනාදී අවශ්‍යතා මෙහිදී ලබාගැනීම දුක්කරවී ඇත. එම නිසා මෙම අංශය පිළිබඳව අධ්‍යයනාත්මකව සැලකිලිමත් විය යුතුය.

සේවාවන් උපාධි අධ්‍යයනය මිච්ඛයට මුල් වූ තවත් කරුණකි. මේ පිළිබඳව බලධාරීන්ගේ වාර්තා සිත්කම්ම කරවන සුළුය. මෙහිලා තරුණ වෛද්‍යවරුන්ගේ අභිලාශයන් මුළුමනින්ම නොසලකා හැර ඇත. පුහුණුවීම සඳහා ඇති පහසුකම් ඉතාමත් වීරල වන අතර මොවුන්ට වතු බලාපොරොත්තු කිසිත් ඇතිකර ගත නොහේ.

දේශපාලන වෙනස්වීම, දැවැන්ගේ අධ්‍යාපනය, පවුල් හා සම්බන්ධ කරුණු හා පර්යේෂණ සඳහා ඇති උනන්දුව අනෙකුත් විකර්ෂණ සාධක වලින් සමහරකි.

වෛද්‍යවරු ශ්‍රී ලංකාවට ඇදබැඳ තබන ආකර්ෂණ සමහරක් නම්, දේශානිමානය, පවුල් වගකීම, සංස්කෘතික බැඳීම, පුරවැසි අයිතිවාසිකම, දේශගුණය හා එතෙරදී වෙනස් ලෙස සලකනු ලැබීම ආදිය වේ. වෛද්‍යවරුන්ට මෙරටට සේවය කිරීම සඳහා පෙළඹවීමේදී මෙබඳු සාධක උපරිම ලෙස උපයෝගී කරගත යුතුය.

සංවර්ධිත රටවල වෛද්‍යවරු ගිණකය, වැඩිපඩි සහිත අවසාන උද්ගත වීම, හා ජීවන තත්වය යනාදී කරුණු ආකර්ෂණ ලෙස දක්වයි. සංවර්ධනය වන්නාවූ රටවල් පමණක් නොව, එක්සත් රාජධානියටද 1974-1978 අතර කාලපලවීමේදීද ඇතුලත අවුරුද්දකට වෛද්‍යවරු 500 ක් පමණ අගිමිවී ඇත. බුද්ධිගලනයේ ප්‍රතිඵලය හා වෛද්‍යවරුන්ගේ වලංගාවයද පැහැදිලි කරුණකි.

එසේ වුවද මෙම විගමනයෙහි අවසානය එළඹී ඇති බව පෙනේ. සංවර්ධිත රටවල් එම රටවලට අවශ්‍ය වෛද්‍යවරු බිහිකරන අතර, මෙබඳු රටවල වෘත්තීය සංවිධානයන් පිටරට වෛද්‍යවරු එම රටවලට විගමනය කිරීම අත්හිටවන ලෙස උද්ඝෝෂණය කරති. එබැවින් සංවර්ධනය වන්නාවූ රටවල වෛද්‍යවරු දැන් වෘත්තීයන්ගෙන් වැදගත් අවසානවකට එළඹී ඇත. විගමනය පහසු වී කල්ප මාර්ගයක් නොවේ. සංවර්ධිත රටවල් එම රටවලට පිවිසීමට ඇති ඉඩකඩ අවහිර කලද අප්‍රිකානු හා මැදපෙරදිග රටවල කෙටිකාලීන අවසාන ඇතත් දීර්ඝ කාලීන ස්ථාවරභාවය හා සුරක්ෂිත භාවයක් එමගින් ලබාගත හැකි නොවේ. සංවර්ධනය වන්නාවූ රටවල් විසින්, මෙම විගමනය මර්ධනය කිරීම සඳහා සංවර්ධනය රටවල් කෙරෙහි අතීයම් ලෙස බලපෑම් ඇති කටය. මෑතකදී කැනඩාවේ ආගමන ප්‍රතිපත්තියේ යිදු වෙනස්වීයාවන් සංවර්ධනය වන්නාවූ රටවල ආඩුක්‍රම විසින් අනුග්‍රහණීලීව පිළිගනු ලැබූ නමුදු එය ප්‍රසිද්ධියේ පළකිරීම අපහසු කාර්යයක් වනු ඇත. 1977 හිදී හඳුන්වාදෙනු ලැබූ විසා බලපත්‍ර සඳහා සුදුසුකම් ලැබීමේ පරීක්ෂණයක් අනුව, ඇමරිකානු එකසන් සහපදසට පිවිසීම තවත් දුශ්කර වී ඇත. නවසීලන්තය හා ඕස්ට්‍රේලියාවද ආගමනය සඳහා ඇති ඉඩකඩ අඩුරා ඇත. එක්සත් රාජධානියට පිවිසීමද දැන් ඉතාමත් දුශ්කර කාර්යයකි. නාවකාලීන ලියාපදිංචිය අගැයුම් කිරීමේ මංකලය පවත්වන පරීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල 25% සිට 36% අතර වීමෙන් එරටට පිවිසීමට බලාපොරොත්තු වෛද්‍යවරුන්ගේ බලාපොරොත්තු සුන්වී ඇති අයුරු පෙනේ.

වෛද්‍ය පීටියන් හතර විසින් නව වෛද්‍යවරු බිහිවීමත් සමගම 1983 වන විට වෛද්‍යවරු ගිණය නැතිවේනැයි පෞඛ්‍ය පරිපාලකයෝ අවධාරණය කරති. 1985 වන විට අතිරික්තයක් ඇතිවීමටද ඉඩ ඇත. එනමුදු මේවා නියත ලෙස තක්සේරු කළ නොහේ. නව වෛද්‍යවරුන්ගේ ඉල්ලුම් හා සැපයුම් සමා ලෝචනය කළ යුත්තේ කෙටිකාලීන හා දීර්ඝ කාලීන අවශ්‍යතා ආශ්‍රයෙනි. රජයේ පෞඛ්‍ය සේවාවේ ධෘතිය ඉතාමත් අඩුවී ඇති අතර මිනිස් බලයද ප්‍රමාණවත් නොවේ. කළමනාකරනය නිශ්ප්‍රභා වන අතරම වෙන්කර දී ඇති මුදල් පවා බොහෝ විට වැය නොකරනු ලැබේ. මෙම කරුණු හතරට වෛද්‍ය - දේශ පාලන බලවේග විසින් ප්‍රමුඛත්වය දෙනු ලැබිය යුතුය. මේ අතරතුරදී දැනට මෙරට සිටින දක්ෂ වෛද්‍යවරුන් මෙහිම රඳවා ගැනීමට නම්, ඔවුන්ට ප්‍රමාණවත් වෙනත් භෞමි හා රැකියා සංකෘතීය ඇතිවන අන්දමට ඔවුන්ගේ සේවා කොන්දේසි ප්‍රවර්ධනය කිරීමද කළ යුතුය. එසේ නොකලහොත්, පුදුරු අනාගතයේ පවා පිටරට ඉවුරේ තණ වඩාත් සරලලෙස පෙනෙනු ඇත.

අශ්‍රිත ග්‍රන්ථ:

1. British Journal of Hospital Medicine (1977) 17,429.
2. British Medical Journal (1977) 1,737.
3. Proceedings Commonwealth Foundation Seminar, Kuala Lumpur/Singapore 1979.
4. Senewiratne. B. (1975) British Medical Journal 1,618, 699.
5. Sessional Paper. No. X of 1974-Cabinet Committee Report on 'Brain Drain'

**1971 මැයි-1975 ජූනි අතර කාලසීමාව ඇතුළත විදේශ රුකියා උපදෙසා
ශ්‍රී ලංකාවෙන් විගමනය කළ වෘත්තීයන්**
(වෘත්තීන් අනුව වර්ග කර ඇත.)

වෘත්තිය	1971 මැයි	1972 මැයි	1973 මැයි	1974 මැයි	මුළු ගනන	සියයට ගනන
	සිට 1972 අප්‍රේල්	සිට 1973 අප්‍රේල්	සිට 1974 අප්‍රේල්	සිට 1975 ජූනි		
වෛද්‍යවරු	108	171	238	155	672	29.4
ඉංජිනේරුවන්	54	113	94	109	370	16.2
ගණකාධිකාරීන්	23	41	88	67	219	9.6
විශ්වවිද්‍යාල ගුරුවරු	-	15	24	13	52	2.3
වෙනත් ගුරුවරු	82	55	52	50	239	16.5
නීතීඥයන්	8	35	13	18	74	3.3
තාක්ෂණඥයන්	-	20	27	164/අ	211	9.3
හෙදියන්	14	11	2	1/ආ	28	1.2
වෙනත්/ඇ	90	142	83	102	417	18.3
මුළු ගනන	379	603	621	679	2282	100.0

මූලාශ්‍රය: ආගමන හා විගමන දෙපාර්තමේන්තුව, තාක්ෂණික, වෘත්තීය හා ශාස්ත්‍රීය සුදුසුකම් සහිත සේවක පිරිස් ශ්‍රී ලංකාව හැර යාමේ ප්‍රශ්නය විමසුමට ලක්කළ කැබිනට් කමිටුවේ වාර්තාව, සැප්තැම්බර් 1974 නොවැම්බර්, 1 සංඛ්‍යා සටහන, 10 පිටුව.

අ/ 1975 සැප්තැම්බර් දක්වා සංඛ්‍යා අඩංගු වේ.

ආ/ 1974 ජූනි දක්වා පමණක් සංඛ්‍යා අඩංගු වේ.

ඇ/ දන්ත වෛද්‍යවරු, පශු වෛද්‍යවරු, අර්ථශාස්ත්‍රඥයන්, පරිපාලනමය හා අධීක්ෂක සේවක පිරිස් හා වෙනත් පුහුණු සේවක පිරිස්.